

AENEIDOS I

accipiunt inimicum imbrem rimisque fatiscunt.

Interea magno misceri murmure pontum
emissamque hiemem sensit Neptunus et imis 125

stagna refusa uadis, grauius commotus, et alto
prospiciens summa placidum caput extulit unda.
disiectam Aeneae toto uidet aequore classem,
fluctibus oppressos Troas caelique ruina;
nec latuere doli fratrem Iunonis et irae. 130

Eurum ad se Zephyrumque uocat, dehinc talia fatur:

‘Tantane uos generis tenuit fiducia uestri?
iam caelum terramque meo sine numine, uenti,
miscere et tantas audetis tollere moles?
quos ego—sed motos praestat componere fluctus. 135

post mihi non simili poena commissa luetis.
maturate fugam regique haec dicite uestro:
non illi imperium pelagi saeuumque tridentem,
sed mihi sorte datum. tenet ille immania saxa,
uestras, Eure, domos; illa se iactet in aula 140
Aeolus et clauso uentorum carcere regnet.’

Sic ait, et dicto citius tumida aequora placat
collectasque fugat nubes solemque reducit.

Cymothoe simul et Triton adnixus acuto
detrudunt nauis scopulo; leuat ipse tridenti 145

et uastas aperit syrtis et temperat aequor
atque rotis summas leuibus perlabitur undas.

ac ueluti magno in populo cum saepe coorta est
seditio saeuitque animis ignobile uulgus

iamque faces et saxa uolant, furor arma ministrat; 150

tum, pietate grauem ac meritis si forte uirum quem
conspexere, silent arrectisque auribus astant;

ille regit dictis animos et pectora mulcet:
sic cunctus pelagi cecidit fragor, aequora postquam
prospiciens genitor caeloque inuectus aperto 155